

La macroeconomía. El consum: entre l'estalvi i la inversió

- Temps!
- Temps!
- 20 minuts. N'he vist de més ràpids, eh?
- I això, quant creus que seria en diners?
- No ho sé. Quan vegis un taller de bicis pregunta a quant cobren l'hora. Calcula el que t'hi hauries gastat i tot això que has guanyat.
- Guanyat o estalviat?
- Doncs no ho sé.
- Tant li fa. Ho penso invertir en una bici nova. Va, que et porto.
- Tens punxada la de darrere.
- Temps!

Una família, amb els ingressos que obté per la feina, pot consumir béns i serveis o pot estalviar. El sistema financer li ofereix diverses formes d'inversió: dipositar-los en un banc o caixa d'estalvis, adquirir bons o accions, contractar una assegurança, etc., però en qualsevol cas, la família ha decidit que no consumeix avui, que no gasta avui, sinó que aquests diners els trasllada al sistema financer amb l'objectiu de recuperar una quantitat més gran de diners en el futur. És a dir, canvia consum d'avui per consum futur. El sistema financer s'encarregarà de canalitzar els diners de tots els estalviadors cap als qui necessiten finançament per poder invertir.

Si ens fixem en l'economia en conjunt, en totes les famílies, les empreses i l'Estat, veurem que del resultat de tot el que ha produït l'economia i que mesuram mitjançant el producte interior brut una part es destinarà a consum (privat i públic) i una altra part serà el que entre tots s'ha decidit estalviar i que, a través del sistema financer, anirà a parar als qui necessiten invertir i necessiten fons. Per tant, dins d'una economia —com en una família— la capacitat global d'invertir prové de la capacitat global d'estalviar.

- Com flipo!
- Quina passada!
- 3,33 GHz, 4 de RAM i 6 nuclis. Una bomba!
- I tant! És la canya!
- Fa un any que estalvio per comprar-me'l.
- Ostres.
- Sí. El que és bo es fa esperar! I... encara n'hi ha més.
- Què és?
- Ta-ta-txan, ta-txaaaaan.
- El Reality Fighter!
- Sí!
- Deixa-me'l veure!
- Mola, eh?
- Que fort, Adri!

- Ha valgut la pena esperar-se un any.
- Ja ho crec. Saps què? Jo també estic estalviant...
- Sí? Des de quan?
- Des d'avui!

Perquè una economia avanci cal que inverteixi; que les empreses adquireixin maquinària millor, que siguin més competitives, que aconseguixin produir amb menys costos, la qual cosa serà beneficiosa per a tothom, ja que es podran consumir béns i serveis de més qualitat i a un preu inferior i es podran produir productes més avançats que requereixen millors tecnologies. I perquè això s'esdevingui han de passar tres coses. S'ha de produir estalvi en l'economia, perquè si es gasten tots els ingressos per consumir i no estalvia ningú no hi haurà prou fons perquè les empreses inverteixin. El sistema financer ha de ser eficient i ha de facilitar el transvasament de l'estalvi cap a les empreses i les famílies que volen invertir. Les empreses han d'invertir de manera eficient els diners estalviats per altres que han rebut gràcies al sistema financer (per exemple, préstecs d'inversors que n'adquireixen bons o accions, etc.) i gràcies a l'estalvi dels altres, que han renunciat a consumir avui amb l'expectativa de poder consumir més demà.

- T'has anat a comprar la bici?
- No, al final no hi he anat.
- Ah no?
- No, he decidit estalviar una mica.
- Vaja, has triat la prudència.
- Sí, però m'has de fer un favor.
- Quin?
- Guardar-me la pasta, que si no..., me la gasto!

Ha de quedar-nos clar, per tant, que estalvi i inversió són dues cares de la mateixa moneda. Un país té una capacitat d'inversió equivalent a l'estalvi que és capaç de generar.